

**VERENIGINGSBLAD VAN DE
FEDERATIE VAN
AMSTERDAMSE
AMATEURTUINDERS**

DE FEDERATIE

IN DIT NUMMER O.A.

INTERVIEW: PAULA BOS

NIEUWS OVER DE NIEUWE KERN

HET VERBOUWEN VAN DE KANTINE

11 VRAGEN AAN MAX PAUMEN

KONINKLIJKE GOEDKEURING

HET VIOOLTJE

DE PARKEERPLAATSEN ZIJN OPGEKNAPT

RECEPT: APPELCAKE UIT DE PAN

APRIL 2017

JAARGANG 62

VAN DE REDACTIE

Kikker in je bil...

Vorig jaar begon dit stukje van-de-redactie met: "1 april!"... Dat is niet alleen de datum waarop het tuinseizoen begint, maar tevens de datum van de bekende 1-april-grap. Omdat we inmiddels weten dat velen van ons zo'n grap niet waarderen, heeft de redactie besloten om dit dan ook achterwege te laten. Het is maar dat u het weet.

Mocht u toch een dergelijke flauwigheid constateren, dan mag u een mail sturen naar de redactie waarop u aangeeft wat in uw ogen als 1-april-grap moet worden beschouwd. **We zullen dan een flesje wijn verloten onder de goede inzenders :-)**

Wat gaan we dan wél lezen en zien in dit nummer? Ten eerste vertelt de creatieve Paula Bos over haar wel en wee en de vele wegen die zij heeft begaan, lopend of in draf. Ook van Max Paumen lezen wij het een en ander via de 11 vragen die Evert hem heeft gesteld.

We lezen verder waarom een stiefmoeder niet altijd slecht is... en wat de rol van de "Moeder van alle Nederlanders" voor De Federatie was en is.

Zo nodig nog belangrijker is het stuk van Marco over het voortbestaan van De Federatie.

Van Jan Lasker ontvingen wij een gedicht en een foto - onze dank daarvoor! Ziekenbezoeker Gerard Vink waren wij het afgelopen nummer vergeten, waarvoor onze excuses. Zijn (vernieuwde) gegevens staan nu weer in de rubriek "Allerlei", maar tevens vindt u zijn e-mailadres op de pagina met gegevens van de actieve leden.

Wat helemaal nieuw is, is de in het vorige nummer aangekondigde advertentierubriek. We hopen dat er de volgende keer weer advertenties binnenkomen! Stuur u zo'n advertentie naar redactie.federatie@gmail.com evenals uw foto's, verhalen, opmerkingen en kanttekeningen. Daar zijn we altijd blij mee. Dat kunnen we niet genoeg herhalen.

Verder wens ik u namens de redactie een mooie start van dit nieuwe tuinseizoen toe!

Peter Oosterhout

VAN HET BESTUUR

Aanvang zomerseizoen 2017

De merels laten zich weer horen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat – prachtig! Alsof ze symbool staan voor alle natuurelementen, van zoogdier tot plant, die nu onrustig op zoek zijn naar wederhelften en/of andere hulpbronnen, om hun toekomst zeker te stellen. Lentedrukke!

Voor het bestuur en andere vrijwilligers was juist de winterperiode (zowaar met sneeuw en ijs) drukker dan ooit.

Peter Hendriks van de tuincommissie bleef, ogenschijnlijk onvermoeibaar, de hele winter door bezig met allerlei soorten van tuinonderhoud.

In de kantine begon een vrijwilligersteam o.l.v. *Cor Schuurman* met een 'kleine' facelift van de kantine, waarbij gaandeweg steeds meer verborgen gebreken aan het licht kwamen. Al deze doorzetters bedankt voor hun grote inzet!

Het bestuur voerde opnieuw overleg met diverse instanties over de ontwikkelingsplannen van de Nieuwe Kern. En ook het rondbreien van de jaarlijkse begroting vergde zoals gebruikelijk heel wat energie.

Andere zaken gingen evenmin vanzelf. Zoals het vervangen van de hoofdkraan op de hoektuinen. Het kostte het bestuur heel wat overredingskracht, voordat alle betrokken tuinders inderdaad hun putjes volgens instructie hadden uitgegraven. Gelukkig kon de ingehuurd loodgieter uiteindelijk toch zijn werk doen. Lastiger verliep het met het oplossen van de telkens terugkerende stroomstoring op het Dianalaantje. Sterker: we zijn er nog mee bezig...

Dan het slot van het grote hek, geforceerd door onbekenden: het bestuur schakelde direct Heras Hekwerken in, dat helaas niet meteen tot reparatie kon overgaan. Dus werd het hek voorzien van een grote ketting, en moesten onze tuinders tijdelijk uitwijken naar het grote achterhek. Dit stuitte bij sommigen op onbegrip - onbegrijpelijk genoeg. Want "toveren" staat niet in onze taakomschrijving. Wél belangeloze inzet, maar of iedereen zich dat realiseert?

Ondanks al deze winterse avonturen wenst het bestuur u allen een liefdevol en gezond tuinseizoen toe, alsmede veel plezier bij de vele activiteiten, die de bar- en ontspanningscommissie het komende seizoen voor u in petto hebben. Ook voor hen alleen maar lof!

Bart Verburg

COLOFON

Het verenigingsblad van de federatie verschijnt 6 x per jaar (april - mei - juni - juli/augustus - september - december)

Redactie: Emma Veenstra, Evert Kuijt en Peter Oosterhout (opmaak en lay-out) - Bijdragen deze maand van Max Paumen, Marco Overbeek en Jan Lasker

INTERVIEW: PAULA BOS

De onderste steen boven

Van sommige mensen kabbelt het leven zo'n beetje voort. Op hun 25ste kopen ze een bankstel, dat bij wijze van spreken garant moet staan voor de rest van een veilig, maar ook voorspelbaar leven. Daarnaast heb je mensen.... zoals Paula Bos, van tuin 180.

Wat heeft deze mooie vrouw eigenlijk niet in haar leven gedaan? Zo frêle als ze eruit ziet, zo taai blijkt ze te zijn. Noodgedwongen aan het werk vanaf haar dertiende; later een opleiding aan de Rietveld Academie gedaan; in een commune gewoond; paarden-trektochten door de Himalaya gemaakt; samen met een vriendin (en zes honden) lange zomers door de wilde natuur getrokken, soms peddelend in een kano met de roedel tussen hen in; schapenhaar gesponnen als professioneel weefster; trapezewerk uitgevoerd, kostuums genaaid en decors gebouwd bij het Varend Variété, en passant twee kinderen gebaard; rondgereisd als zangeres; een 'bodybuildersfiguur' ontwikkeld als kok in de horeca en uiteindelijk -ja, vind je het gek?- geveld door een heftige burn-out. Pas daarna (heel verstandig) een volkstuin gekocht. Pffff!

Wat rest, zijn twee passies: De Tuin en Het Paard. Ooit had ze een eigen merrie, die tot haar grote verdriet na zeven jaar moest worden afgemaakt: letterlijk een nachtmerrie. Nu verzorgt (ofwel 'least') zij, samen met haar dochter Brechje en een andere dame, een paard in de Hollandsche Manege bij het Vondelpark: *Lou La Fee*.

We besluiten elkaar daar, in die monumentale, oudste rijkschool van Nederland te treffen. In de ontvangstruimte hangt een indrukwekkend schilderij van een

prachtige, zwarte merrie: *Manana*, die Paula drie jaar 'bij-gereden' heeft in het Amsterdamse bos. En... het kunstwerk is van haar hand!

TALENTVOL MAAR ONZEKER

Hoeveel kan een mens in één leven bereiken? Nooit genoeg lijkt 't wel, als we naar Paula kijken. De opsomming hiernaast is nog maar een fractie van wat ze zoal heeft uitgeprobeerd en meegemaakt. "Ik beschikte wel over veel talenten, maar miste het nodige zelfvertrouwen" zegt ze, terugkijkend op haar leven tot nu toe. En vermoedelijk heeft dat veel, zo niet alles te maken met haar traumatisch verlopen jeugd. Een arme, kansloze omgeving. Pas nu, zo sinds haar zestigste, ontwikkelt zich een soort innerlijke rust. "Dat wil zeggen: sinds ik elk streven naar 'geluk' bewust heb losgelaten, voel ik me nooit meer ongelukkig. En dat is al heel wat."

Laten we beginnen met haar tuin, op nummer 180. "Ja, die heb ik in de winter van 1997/'98 gekocht. Mijn overbuurman Ad kwam naar het café waar ik toen werkte en zei: 'Dat is echt iets voor jou, Paula'. Veel bomen stonden er, veertig in totaal, dus heel donker, maar ook schitterend".

DE NIEUWE JAREN

De eerste jaren deed ze niet veel meer dan zevenblad weghalen en bomen omzagen, samen met een vriendin. "De stronken lieten we staan, die rotten deels vanzelf dan weg. Pas toen ik een groentetuin wou aanleggen, ben ik alles gaan uitgraven. Zwaar!" Voorheen woonde Paula 's zomers permanent op de tuin maar nu, in combinatie met haar lease-paard, lukt dat niet echt meer. "Na het paardrijden wil ik thuis altijd eerst douchen en mijn stinkende paardenkleding in de machine wassen, maar dan is de halve dag alweer om".

Heb je op de tuin geen douche?

"Sterker: ik heb daar zelfs een ligbad! Handig verscholen onder het tafelblad. Dat kan ik met een touw en katrol ophijsen. De doucheslang koppel ik aan de geiser en zo vul ik dan het bad. Alleen... in de praktijk zit ik er zelden in!"

Het tuinieren boeit haar meer. "Vooral de moestuin. Ik heb kruiden, tomaten, sla, komkommer, paprika... Alleen de wortels worden nooit wat, en op de bieten kwamen woelratten af."

Verveel je je 's winters weleens?

"Alles behalve! Dan is er juist meer ruimte voor Lou La Fee. En voor mijn schilderwerk. Ik doe heel lang over één doek."

Paula's vader was ook kunstschilder, én jazzmusicus. "Hij speelde saxofoon, in veel van zijn werken zie je dat terug. Zelf ben ik uiteindelijk andere dingen gaan doen, zoals kinderen krijgen! Ik heb drie keer een relatie gehad, elke keer zo'n zeven jaar.

De vader van mijn kinderen vond dat schilderen maar niks; ik moest een vak leren vond hij. Zo ben ik weefster geworden: draden spinnen van schapenwollen vachten en dan verven met planten. Ach ja, de jaren '70 hè? Allemaal 'puur natuur'! Maar mijn zootje, heel klein nog, kreeg bronchitisaanvallen van dat spul, bij elke opdracht werd hij ziek. Dat vond ik zó demotiverend dat ik na vier jaar ben gestopt." Ze kreeg zangles van een vriendin, conservatoriumstudent, en belandde daarna al gauw bij een rondreizend theatergezelschap op een schip: Het Varend Variété. "Met een circustent die over wal en schip hing. De kinderen waren drie en zeven jaar oud toen hun vader en ik scheidden. Het werd een subliem co-ouderschap. Vaak gingen de kinderen met mij mee, maar als ze naar school moesten bleef ik thuis. Dan reisde ik heen en weer voor de voorstellingen. Ja, een hectische periode!"

'Als je weerstand breekt, allerlei onverwerkte

TOPSPORT

Omdat haar salaris vrij karig was, werkte Paula daarnaast in de horeca. "Bedienen in een eetcafé op de Nieuwmarkt. Tot ze me vroegen de keuken te runnen. Toen werd ik fulltime 'kok'. Het keukentje was net een diepe kast, zó klein, en ik draaide wel 50 maaltijden per avond. Hollandse stampotten, groentetaarten, pasta's, soepen, sausen..."

Het was hard werken en dan die grote, zware pannen – topsport! Ik kreeg enórmee schouderpijn. Maar ik ging steeds slechter slapen, was in de overgang en ook nog in de rouw van allerlei 'uitgestelde processen' – die natuurlijk bovenkomen als je weerstand breekt.

PAULA BOS: "IK BEN EEN VRIJ TERUGGETROKKEN TYPE"

Het primaire rouwproces was de dood van ons eerste paard, *Sisi*, een jaar daarvoor. Door een aan-doening aan haar hoeven moesten we haar laten inslapen, echt vreselijk! En dat paard bleek ineens de katalysator voor allerlei andere, tot dan toe onderdrukte processen.

In combinatie met de fysieke overbelasting leidde dat uiteindelijk tot een totale burn-out, waar ik eigenlijk nooit meer helemaal uit ben gekomen. Want daarna kreeg ik een depressie, en lang heb ik gedacht: het komt nooit meer goed..."

REDELIJK HERSTELD

Inmiddels is Paula redelijk hersteld, al leidt ze wel een soort 'aangepast leven'. "Als je dat eenmaal aanvaardt, is het ook aanvaardbaar. En ik kan heel veel kwijt in Lou La Fee. Dat is voor mij echt van levensbelang gebleken!"

komen er ineens processen boven'

SCHILDEREN

Pas tijdens haar burn-out ging Paula weer schilderen. En schrijven: 666 pagina's lang. "Via dat proces hoopte ik iets te vinden waar ik alsmaar niet 'bij' kon. De onderste steen moest boven! Tot mijn toenmalige therapeut zei: 'niet alles kan altijd worden verwerkt'. Dat bleek een troostrijke gedachte: bepaalde dingen zijn gewoon niet meer ongedaan te maken. Ik wist dat mijn moeder zolang ik leefde psychisch ziek was en na mijn geboorte in een isoleercel terecht kwam. Maar bij mijn pogingen het verleden te achterhalen, stuitte ik op allerlei muren. Ook mijn geboortedossier mocht ik niet inzien. Toen heb ik het daar uiteindelijk bij gelaten, en mij op andere dingen gericht."

Paula komt ook 's winters wel op haar tuin. "Vier jaar geleden heb ik zelf de beschoeiing opnieuw aangelegd en het jaar daarvoor de dakbedekking vernieuwd. Daar ben ik best trots op!"

Heb je veel contacten op de tuin?

"Niet echt. Ik ben erg op mezelf. Na een tip van mij heeft mijn zus Marianne samen met haar vriendin Carrie de tuin naast die van mij gekocht. Dat garandeerde dat die tuin in z'n pracht behouden zou blijven, het voelde vertrouwd en ik wist dat er geen lawaaiertypes naast me kwamen wonen. Maar zelfs tegenover hen bewaar ik veelal een zekere afstand. Ik ben nou eenmaal het liefst alleen. - En ik heb een bewerkelijke tuin!"

Tekst en foto's Emma Veenstra

PARKEERPLAATSEN OPGEKNAPT!

De parkeerplaatsen rond De Federatie en Lustoord zijn opgeknapt door de gemeente Amsterdam. *Jan van Gemert*, afdeling Beheer van het stadsdeel Zuidoost, meldt dat deze werkzaamheden zijn gedaan omdat er achterstallig onderhoud was. "Het is alleen een opknapbeurt en we gaan de parkeerplaatsen niet gebruiken voor andere doeleinden," zo laat Van Gemert weten. Daarmee kunnen we de geruchten ontcrachten dat de parkeerplaatsen gebruikt gaan worden voor parkeren tijdens evenementen.

Tekst en foto's Max Paumen

Bij Koninklijk Besluit

Als kind dacht ik korte tijd toegang te hebben tot het koningshuis. We woonden in Bilthoven, en als we met de auto via Soest naar huis reden, gebeurde het wel eens dat we bij de stoplichten voor paleis Soestdijk moesten wachten op groen licht. Mijn vader keek dan even naar rechts, en als hij daar de Nederlandse vlag zag wapperen, zei hij altijd: 'O, de koningin is thuis. Zullen we even een kopje thee gaan drinken?' Mijn moeder antwoordde dan: 'Nou, nee, laten we maar gewoon naar huis gaan. We gaan volgende keer wel langs.' Als kind geloof je zoiets.

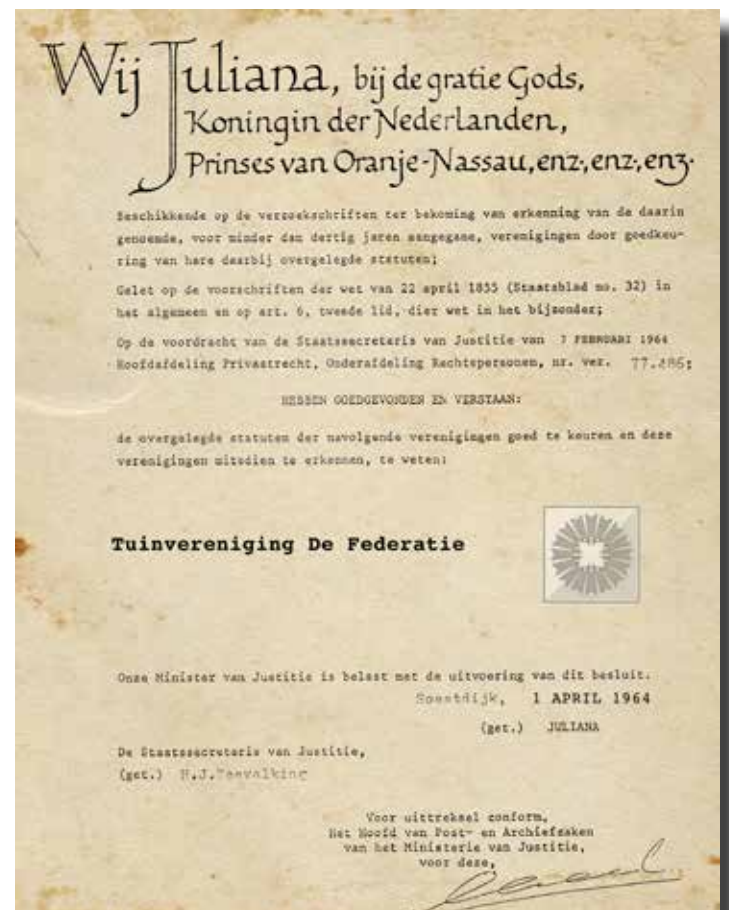
Of ik er nou zelf achter gekomen ben dat het een grapje was, of dat het me verteld moest worden, kan ik me niet herinneren. Juliana bleef voor mij, zoals voor zoveel leeftijdgenoten, een lieve oma die ik ieder jaar op tv vriendelijk zag wuiven bij het defilé op Koninginnedag. Later, toen ik inmiddels slechtgeknipt halflang haar had, zag ik meer in de PSP en de PPR. Met de Koninklijke familie had ik niet zo veel meer.

Afgelopen winter, tijdens een vergadering met andere tuincomplexen, werd de band met het koningshuis onverwacht toch een beetje aangehaald. Nan, de voorzitter van Ons Lustoord, wist ons te vertellen dat De Federatie het enige tuincomplex is dat goedgekeurd is bij koninklijk besluit. Ik wist daar niets van, Cees van Broekhuijsen ook niet, en bij navraag leek niemand op De Federatie daarvan te weten. Was het een broodje-aapverhaal geweest van Nan? Later, toen ik mijn tuinnota betaalde en nog even las wat daar allemaal geschreven stond, zag ik het opeens, naast het Federatie-logo: Opgericht 23 mei 1955 Laatstelijk goedgekeurd bij Koninklijk Besluit 7 februari 1964. Het is dus toch echt waar. Hare majesteit koningin Juliana heeft De Federatie goedgekeurd, en er is in Amsterdam geen ander tuincomplex dat in haar bestaan is bevestigd door ons koningshuis.

NAAR HET STADSARCHIEF

Cees van Broekhuijsen en ik gaan dit voorjaar naar het stadsarchief om te kijken of we daar een document kunnen vinden dat dit verhaal bevestigt. Wie weet wat we er verder nog vinden. En op Koningsdag zal ik dit jaar net als heel koningsgezind Nederland een oranjebittertje drinken. Leve het huis van Oranje-Nassau! Hoera, hoera, hoera!

Marco Overbeek

BIJ DE REDACTIE KWAMEN NAAR AANLEIDING VAN DIT WARE VERHAAL ENIGE ARCHIEFSTUKKEN BINNEN, DIE WIJ ZEER INTERESSANT VONDEN. (ZIE DE BOVENSTAANDE AFBEELDINGEN.) ZIJ WERDEN BESCHIKBAAR GESTELD DOOR LEEN APRI VAN TUIN 219.

DARTTOERNOOI BIJ ONS LUSTOORD

Het darttoernooi begint op **zaterdag** 3 juni 2017 's middags om 13.00 uur en daarna **7 zondagmiddagen**.

UITLEG EN REGELS

DART-RANKING-TOERNOOI

Er wordt 8 x een dartwedstijd georganiseerd samen met de andere tuinverenigingen.

Van 3 juni tot 23 juli (1 zaterdag en 7 zondagen) wordt er een ranking-toernooi georganiseerd. Iedereen (vanaf 16 jaar) mag zich hiervoor aanmelden. We beginnen om 13:00 uur. Afhankelijk van de opkomst beginnen we met een poule fase. We spelen in poule's van 4 of van 3. Iedereen in de poule speelt tegen elkaar en we spelen "best of three".

In de poule fase krijg je voor elke gewonnen leg een punt en je krijgt een punt voor het meedoen. De beste 2 gaan door naar een winnaars-ronde en de laatste 2 of 1 kwalificeren zich voor een verliezers-ronde. In de winnaarsronde en verliezersronde krijg je voor elke gewonnen wedstrijd een punt. De winnaar van de dag (winnaarsronde en verliezersronde) verdienen ook 1 punt extra. Al deze punten tellen we elke zondag bij elkaar op en vormen zo een ranglijst. Elke week worden daar de punten bij elkaar opgeteld en na 8 zondagen hebben we een volledig beeld van de ranking.

Er moet minimaal 5 keer meegedaan worden wil je je kwalificeren voor de halve finale en finale dag. Elke zondag kost de inschrijving 2,50 euro p.p. zodat we een potje opbouwen voor de 2e en 1e plaats met eventueel beker.

Anne en Klaas van Ons Lustoord
Tel. 0653457619

Wilt u als Federatiebewoner iets aanbieden aan 'tuin-gerelateerde' artikelen, gratis of voor een zacht prijsje? Van nu af aan kan dat via ons blad, met of zonder foto (wel graag een scherpe!). Evert Kuijt geeft het goede voorbeeld door de spits af te bijten. Wie volgt?

- **Bladblazer** (Gamma) z.g.a.n. in doos.
Vraagprijs € 27,50

- **Heggenschaar** (Garden Groom), 1x gebruikt, in doos.
Vraagprijs € 37,50

- **Hakselaar** (Florabest) z.g.a.n.
Vraagprijs € 37,50

Contact: Evert Kuijt,
tuinnummer 198
tel. 06-50814007

DE BARCOMMISSIE ZOEKT VRIJWILLIGERS

De Federatie begint het seizoen 2017 met een nieuwe barcommissie. Voor haar werkzaamheden zoekt de barcommissie nog de hulp van enkele vrijwilligers. Lijkt het je leuk om mee te helpen aan het reilen en zeilen van de bar in het clubhuis? Stuur dan een mailtje naar federatie@xs4all.nl

11 VRAGEN AAN EEN TUINVRIEND

Max Paumen

1 Wat is je naam en tuinnummer en wat doe je in het dagelijks leven?

Ik ben Max Paumen, van tuinnummer 144. In het dagelijks leven ben ik redacteur van de Carante Groep, die actief is in de zorg en dienstverlening aan mensen met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking, zoals de psychiatrie, ouderenzorg, welzijn en jeugdhulpverlening.

2 Hoe ben je aan deze tuin gekomen en hoe lang heb je hem al?

Ik heb eerst op Lustoord gestaan maar daar was geen elektra. Het huisje stond ook dicht bij de snelweg en was behept met een laag, plat dak, waardoor het binnen zo heet werd, dat mijn kaarsen ervan smolten. In het najaar van 2005 kwam op De Federatie huisje 144 vrij, dus je begrijpt dat ik niet lang hoefde na te denken.

3 Wanneer begint voor jou het tuinseizoen?

Het tuinseizoen eindigt voor mij liefst nooit, want ik overwinter graag op De Federatie en ben altijd bezig in mijn tuin.

4 Wat vind je het mooiste aan je tuin?

De druif die aan de achterkant groeit en in de zomer een afdak vormt en schaduw geeft als natuurlijk zonnescherm.

5 Wat zou je nog willen veranderen?

Mijn terras achter zou ik wel met nieuwe tegels willen oprispen.

6 Wat is je grootste ergernis in je tuin?

Vooral het onkruid tussen de tegels, het komt iedere keer terug!

7 Wat zijn je hobby's?

Tuinieren, vooral tomaten kweken. Verder doe ik veel met mijn honden (wandelen, verzorgen etc.). Ik heb drie dwergschnauzers: één reu van tien jaar en twee teefjes van twee en drie jaar.

8 Wat is je favoriete eten?

Alle soorten soep, zowel erwten-, kippen- als tomaatensoep. Ook Russische Borsj. Dit mag in Rusland eigenlijk geen soep heten, maar het is superlekker en goed gevuld. Verder ook pannenkoeken en Limburgs zuurvlees.

9 Wat is je favoriete drankje?

Limoncello, zelfgemaakt door een dierbare medetuinster... Af en toe krijg ik een flesje!

10 Wat is je favoriete sport?

Ik houd van zwemmen, heerlijk buiten op de Hogedijk bij het AMC.

11 Heb je nog een speciale wens?

Mijn grootste wens is dat ons complex De Federatie nog lang mag blijven bestaan. En verder hoop ik op weinig regen in de zomer, vooral in verband met mijn tomaten.

Evert Kuijt

Met dank aan Max voor de gezellige uurtjes tijdens het interview.

Ook een keer mee doen?

Mail naar: redactie.federatie@gmail.com

FACELIFT KANTINE

In het decembernummer van ons blad verscheen een klein oproepje: waren er misschien Federatiegenoten die mee wilden werken aan het opleuken van de kantine? Ja, die waren er: om precies te zijn 'dertien in een dozijn'!

'Deze klus heeft ons verenigd'

Eind januari gingen ze van start: Cor, Joke, Romy en Dion Schuurman, Gert-Jan van Herwijnen, Erik Benning, Brian van Benten, Paul en Kees van Broekhuijsen, Zetting Kursun, Boyan Wolraven, Carolien Dekker en Chris Balke. Het zou een klusje van hooguit drie weken worden want ach, het ging voornamelijk om het witten van het plafond. Maar uiteindelijk bleek een enorme ingreep noodzakelijk: allerlei onvermoede gebreken kwamen aan het licht. Met het gevolg dat medio maart, als ik op uitnodiging langs kom, de vrijwilligers zeggen te hopen -let wel: hopen- de klus te hebben geklaard bij aanvang van het nieuwe seizoen...

VERENIGD

Toch zie ik tijdens mijn bezoek weliswaar veel bezwete, maar verder vooral lachende gezichten. "Jaaa", knikt (bestuurslid) Joke Schuurman, "wij zijn echt een vereniging; deze klus heeft ons letterlijk verenigd! We hebben elkaar nu eens op een heel andere manier leren kennen. Het resultaat? Vrienden voor het leven!"

Tijd om met uw verslaggever te praten is er nauwelijks: er moet gewerkt worden, en hoe! Het plafond ligt nog half open: platen en bedradingen zijn vervangen, binnenkort hangen ook de nieuwe lampen: minder ouderwets dan de vorige ("die verkopen we op Marktplaats"), maar gelukkig nog steeds in een sfeervolle stijl.

"Vroeger mocht je hier natuurlijk roken", verklaart Joke nog even snel voor ze weer wordt weggeroepen.

"Dus het was letterlijk een 'bruin café'. Maar nu is het 'wit' echt weer wit, tot en met de radiatoren aan toe."

Carolien Dekker, lid van de barcommissie en verantwoordelijk voor de inwendige mens (broodjes en koffie), neemt het gesprek van Joke over. Pas in tweede instantie liep het plan 'uit de hand', verklaart ze. "En dat is de schuld van Romy, haha! Die zei: 'dat tapijt zit al sinds 1970 op de achterwand van de bar, zullen we het er maar af halen?' Okay, goed idee. Maar toen voelden we, dat de vloer eronder ineens wiebelde, en... dat er een gat in zat! Handen erin gestoken: één en al pulp en houtworm. Wat bleek? De afvoer onder de wc lekte en lag er half uit. Die vloer moet al jarenlang nat zijn geweest. En stinken dat het ineens deed, echt verschrikkelijk! Tja, zolang alles van boven dicht zat, had niemand dat in de gaten gehad."

HELD

De grond moest voor een groot deel worden uitgegraven. "Zo diep tot Zetting, onze loodgieter, er nèt in paste. Ja, die man is echt een held! Hij moest letterlijk de stank in, en dat hartje winter – oh, er kwam me toch een kou uit die vloer vandaan... Maar alleen ondergronds kon het lek worden gedicht." Uiteindelijk moest ook de hele onderkant van de wand worden vervangen. "Daar hebben de gebroeders Paul en Kees van Broekhuijsen zich over ontfermd. Begeleid door hun vader Cees, die vooral 'fanatiek aan het kijken was', haha! Nee hoor, grapje, hij heeft hele nuttige adviezen gegeven, en die zijn door zijn zoons zonder morren opgevolgd!" Vanaf eind januari is iedereen elk weekend komen klussen, zo blijkt. "Niemand heeft het opgegeven; het was één en al solidariteit."

Een mens zou bijna jaloers worden op die eensgezinde, warme en kameraadschappelijke sfeer. En stiekem hopen op nog een grote klus in het komende seizoen – wedden dat de winterslapers dan in de rij staan om ook mee te mogen doen?

Emma Veenstra

Niet iedereen beschikt over een oven in zijn of haar beperkte tuinkeuken. Daarom hier een recept voor een appelcake die in een hapjespan (liefst met een dikke bodem en met een bolle deksel) op het fornuis of kookstel gebakken wordt.

Maak eerst de vulling:

- **4 gewassen, ongeschilde appels** (klokhuis verwijderen) in partjes gesneden
- **een handje rozijnen** (lekker als je die een half uur in een laagje sterke drank of appelsap welt. (Een minuutje in de magnetron versnelt het proces aanzienlijk)
- **een halve uitgeperste citroen**
- **1 eetlepel bruine suiker**
- **1 theelepel kaneel**

Schep alle ingrediënten door elkaar en giet het overtollige vocht na een kwartiertje af; de vulling mag namelijk niet te vochtig zijn. Een beetje gemberpoeder (djahé) maakt het wat pittiger.

Appelcake uit de Pan

Vet de hapjespan met wat boter of olie in.

Het beslag:

- **100 gram zachte boter**
- **100 gram suiker**
- **150 gram meel**
- **1 zakje bakpoeder**
- **3 eieren**
- **mespuntje zout**

Meng de boter met de suiker en klop dit luchtig. Voeg een voor een de eieren toe.

Hierna gaat het meel, zout en het bakpoeder erbij. (Eventueel kun je zelfrijzend bakmeel gebruiken ipv. bloem en bakpoeder, maar dan zal het resultaat iets minder luchtig worden.)

Vul de hapjespan met 3/4 van het beslag. Verdeel hierover de appelvulling en daar overheen het laatste beslag.

Je kunt het helemaal af maken door er geroosterde amandelschilfers overheen te strooien.

Zorg dat het vocht kan ontsnappen. In een oven verdampt die door de hitte in de oven, maar met een deksel op de pan blijft het daarbinnen en dan zou de cake te nat blijven. Leg daarvoor, als je niet een deksel met een ventiel hebt, twee satéprikkers op de rand van de pan met daarop het deksel.

Het deksel mag niet scheef op de pan liggen, want dan loopt het condensvocht terug in de pan. Bak de cake tot de bovenkant is gestold; 50-70 minuten op een vlamverdeler, op de grootste pit, nét iets hoger dan op de laagste stand.

Héérlijk warm gegeten als bijv dessert (met ijs of room!), maar dan is de cake wat moeilijker te storten en te snijden. (Uit de pan lepelen is óók lekker!) Als je hem af laat koelen kun je de taart storten door een bord op de pan te leggen en het geheel te keren.

Eet smakelijk!

Lejo Noorlander

FEDERATIE VAN AMSTERDAMSE AMATEURTUINDERS

BESTUUR

Voorzitter	B. Verburg	79
Secretaris	J. Schuurman	23
Penningmeester	A. de Winter	56
2e Voorzitter	C. van Broekhuijsen	161
2e Secretaris	S. Bezemer-Otten	54
2e Penningmeester	vacant	-
Algemeen functionaris	M. Overbeek	40

COMMISSIES

BOUWCOMMISSIE

K. van Broekhuijsen	89
R. Booms	184
E.J. Blankenzee	53

TUINCOMMISSIE

P. Hendriks	139
M. Hillebrand	154
J.P. Hogenes	101
B. Roubos	136

BARCOMMISSIE

R. Ditzel	108
A. Ditzel	4
I. Ditzel	92
G. Wieringa	96
C. Dekker	201

KASCONTROLECOMMISSIE

D.J. van der Veen	46
J. Van Broekhuijsen	155
W. Bakker	105
H. Berkenbosch	172

REDACTIECOMMISSIE

E. Kujit	198
P. Oosterhout	63
E. Veenstra	45

KLAVERJASCOMMISSIE

H.G. Feenstra-Koeberg	207
S. Raineri-Feenstra	20

TECHNISCHE COMMISSIE

R. Wijtzes	78
A. de Groot	85

OVERIGE FUNCTIES

TRACTORCHAUFFEURS

G. Kroeze	141
P. Broekhuijsen	58

TAKKENKRAKERS

J. Ferwerda	143
M. Stokhof	42
M. Paumen	144
B. Wollrabe	186

PERSCONTAINER

Hr. de Vries	78
--------------	----

LOODGIETER

via het bestuur

GASDEPOT

D. Schuurman	14
C. Schuurman	23

EHBO & REANIMATIE

J. van Broekhuijsen	155
D. Erisman	115

OPNEMER ELEKTRASTAND

Nadia Nain	--
------------	----

ELEKTRICIEN

B. van Benten	22
---------------	----

ONTSPANNINGSCOMMISSIE

D. Cornelissen	14
M. van Benten-Pap	22
R. Schuurman	36

BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS

ALGEMEEN ALARMNUMMER

112

POLITIE (MINDER URGENT)

0900 - 8844

BRANDWEER

020 6 21 21 21

AMBULANCE

020 555 55 55

CENTRALE DOKTERSDIENST

020 592 34 34

WAARNEMING APOTHEKEN

020 694 87 09

TANDARTS BEM.BUREAU

020 570 95 95

DIERENAMBULANCE

020 626 21 21

ONGEDIERTE-BESTRIJDING

020 555 56 00

MELD MISDAAD ANONIEM

0800 7000

TAXICENTRALE

020 677 77 77

ANWB WEGENWACHT

0800 - 0888

E-MAILADRESSEN

Bestuur	federatie@xs4all.nl
Redactie	redactie.federatie@gmail.com
Ontspanningscommissie	ocdefederatie@hotmail.com
Tuincommissie	tuincommissie@xs4all.nl
Ziekenbezoeker	ziekenbezoeker@xs4all.nl

OP ONZE **WEBSITE** VINDT U
DE DIGITALE VERSIE VAN HET
VERENIGINGSBLAD

WWW.DEFEDERATIE.NET

Je gelijk of je geluk?

Mijn moeder is dood. Ze overleed eind februari, net voor haar 90ste verjaardag. Een raar idee, dat degene die jou het leven heeft gegeven, er ineens niet langer is.

Geen mens weet van te voren hoe hij op zo'n afscheid zal reageren. Ik dus ook niet. Tot mijn eigen verwondering ontstond er een abrupt, intens gevoel verlangen naar mijn volkstuin. Alsof die garant stond voor de vrede, waar ik op dat moment naar snakte. Later realiseerde ik mij, dat die instinctieve reactie helemaal zo gek niet was.

Want mijn volkstuin, die staat voor mij gelijk aan een tijdloos Paradijs. En het zou me niet verbazen, als andere tuinders dat gevoel herkennen. Opgaand in de natuur valt de waan van de dag weg, en daarmee de willekeur van wereldse zaken als: "zal ik nou dat rode of dat blauwe T-shirt kopen?" Of de stompzinnige stress, opgeroepen door een verkeerd gevallen uitspraak. Wat doet het er nog toe als je de vogeltjes hoort fluiten, de bollen ziet uitbotten en de geur ontwaart van een heerlijke hyacint? Vrede op aarde en in ieder een welbehagen...

ADVOCAAT

Ze zeggen wel eens: over de doden niets dan goeds. Dat kon ik ineens ook letterlijk zo ervaren. In het verleden kibbelden mijn moeder en ik heel wat af. En elk debat won ze! In haar tijd was het als vrouw niet gepast, ambities te koesteren die verder reikten dan het aanrecht, maar aan haar is beslist een succesvol advocaat verloren gegaan. Qua argumenten wist zie iedereen af te troeven. Een discussie eindigde pas, als ze haar tegenstander gevloerd had – iedereen schaakmat! Een slimme, maar ook koppige Friezin, waar ik iets (te veel?) in herken... De appel en de boom, hè?

Gelukkig kwamen wij aan het eind van haar leven steeds nader tot elkaar. Sterker: toen werd het pas écht gezellig en knus. Die laatste jaren, allebei ouder en wijzer geworden, hebben we heel wat plezier aan elkaar beleefd. Mooiste voorbeeld is misschien wel, dat ze mij 15 jaar geleden nog voor gek verklaarde toen ik een volkstuin kocht, terwijl ik fulltime werkte. "Je bent niet goed wijs!" Pas jaren later kwam ze me op de Federatie bezoeken, vanwege een familie-barbecue op een zwoele zomeravond. Prompt had ze spijt dat ze zélf nooit op zo'n geniaal idee gekomen was. "Wat een lustoord!" verzuchtte ze uit de grond van haar hart. Dat was geloof ik de eerste keer in mijn leven, dat ze mij met terugwerkende kracht ergens 'gelijk' in gaf.

Kortom: een gelukkig moment voor beiden. Want zeg nou zelf: wil je je gelijk of je geluk? Alleen een volkstuineigenaar kan op zo'n vraag naar eer en geweten antwoorden: "het is én-én: je koopt het ene en krijgt het andere erbij cadeau!"

Emma Veenstra

POST DOORSTUREN?

Het postadres voor leden tijdens het seizoen luidt:
Tuincomplex De Federatie
tuin nr. ... - Verbindingsweg 3
1114 BG Amsterdam-Duivendrecht

TRACTOR NODIG?

Tractorwerkzaamheden kosten € 3,- per uur of per rit.

ZIEKENBEZOEKER

Wordt u opgenomen cq. geopereerd in een ziekenhuis? Of is iemand ons ontvallen? Meld het a.u.b. bij de ziekenbezoeker, **Gerard Vink**.

Tel 06-40483301

e-mail ziekenbezoeker@xs4all.nl (scan van rouwkaart graag meesturen)

tuin nr 129

GASHOK / PERSCONTAINER

Iedere zondag van 11:00 - 12:00 uur zijn het gashok en de perscontainer voor u geopend. (Tijdens het seizoen).

SPREEKUR BESTUUR

Iedere zaterdag van 10:00 - 11:00 uur is er een bestuurslid in de bestuurskamer aanwezig voor uw vragen of opmerkingen. (Tijdens het seizoen).

VUILNISZAKKEN KOPEN

Iedere zaterdag van 10:00 - 11:00 uur kunt u de bedrukte vuilniszakken kopen in de bestuurskamer.

BAKFIETS OF INVALIDEWAGEN/ROLSTOEL NODIG?

Deze staan bij het werkhok van de tuincommissie en zijn na overleg te gebruiken.

WINKEL 'THE GARDEN SHOP' BIJ ONS LUSTOORD

OPENINGSTIJDEN

Maart - April / September - Oktober

Zaterdag 10.00 - 13.00 uur

Mei - Juni - Juli - Augustus

Zaterdag 10.00 - 13.00 uur

Zondag 10.00 - 12.00 uur

Dinsdag 18.00 - 20.00 uur

DE PITTENSPECIALIST

levert producten als butaan-/propaangas verwarming, petroleum, koelkasten, geisers en kookplaten. Adres: Jacob van Lennepkade 8, 1053HG Amsterdam, tel 020-6181095.

Openingstijden: do en vrij 09.00 tot 17.30 uur; za 09.00 tot 16.00 uur | website www.pittenspecialist.nl

Treurnis in de Top

Woensdag 18 januari 2017, een wandeling over ons complex is een waar genot,

Zonnetje, bomen vol rijp, bevroren sloten, het is als een gewonnen lot.

De pluimen voor het onderhoud die in ons blad worden gezet, zijn niet voor niets geweest,

Ook in de winter is een toertje over ons park werkelijk een heerlijk feest.

Maar toen... bij de in- en uitgang, het leek waarlijk een vlaag van mist,

En moest ik gelijk denken aan wijlen Lucas, onze fervente vlaggenist.

Elke dag weer in het seizoen en de feest- en rouwdagen nog extra bovendien,

Hij deed het allemaal, gelukkig kan hij dit niet meer zien.....

Foto en gedicht: Jan Lasker

De Nieuwe Kern

DE RECENTSTE ONTWIKKELINGEN

Ook buiten het tuinseizoen houdt het bestuur de ontwikkelingen rond De Nieuwe Kern scherp in de gaten. Afgelopen najaar heeft het bestuur haar zorgen geuit naar het management De Nieuwe Kern van de gemeente Amsterdam naar aanleiding van geruchten die de ronde deden. Het management heeft het bestuur uitgenodigd voor een gesprek. Tijdens dit gesprek werd er nogmaals herhaald dat er veel problemen opgelost moeten worden voordat er gebouwd kan worden op onze tuinparken.

INTENTIEVERKLARING

In februari werd het bestuur opnieuw uitgenodigd voor een gesprek. Het viel onmiddellijk op dat de toon van wat er gezegd werd, anders was dan tijdens de vorige gesprekken. Ons bestuur maakte daar gelijk een opmerking over: wat is er opeens veranderd? Amsterdam heeft inmiddels een intentieverklaring getekend die opgesteld is door de gemeente Ouder Amstel. Er wordt dus inmiddels ook door Amsterdam wel degelijk serieus gekeken naar stedelijke ontwikkeling in ons gebied. Maar ook werd aangegeven dat de problemen die besproken werden in de vorige meetings er nog steeds zijn, en ze zijn nog steeds niet opgelost. Vooral Nieuw Vredelust moet zich ernstig zorgen maken. Daarbij werd door ons bestuur opgemerkt dat als Nieuw Vredelust verdwijnt, het opdoeken van de andere drie complexen automatisch een stap dichterbij is. En dat konden ze niet ontkennen.

HET BEDREIGDE TUINPARKEN OVERLEG

Ons bestuur heeft ook nog steeds zitting in het Bedreigde Tuinparken Overleg. Deze groep heeft in februari een meeting gehad met een planoloog van de gemeente Amsterdam. Hij liet op kaarten zien hoe het hele gebied van het Amstelstation tot de Arena in de komende jaren volgebouwd gaat worden. Het is nog niet helemaal zeker, maar het ziet er naar uit dat Nieuw Vredelust mogelijk niet op de huidige locatie zal blijven. Ook werd er gesproken over de afwaardering van de A2. In alle plannen loopt er een weg over een groot deel van Dijkzicht.

BESTAAND STEDELIJK GEBIED

Het ziet er dus niet zo goed uit voor onze tuinparken. Maar toch is het ook niet zeker dat we niet op onze huidige locatie kunnen blijven. Een belangrijk punt is de vraag of het gebied van de vier complexen 'bestaand stedelijk gebied' is. Als dat niet zo is, mag er helemaal niet zomaar gebouwd worden. De situatie is nu onduidelijk; Ouder Amstel beweert stellig dat het wel degelijk bestaand stedelijk gebied is. De juristen van Ouder Amstel zien geen enkel probleem. De juristen van Amsterdam zien juist levensgrote problemen.

ACTIEVE LEDEN

Toch is het nu niet de tijd om de hoop op te geven. Tuinpark Amstelglorie heeft, door activiteiten van hun leden, een reële dreiging voorlopig af weten te wenden. De leden van Amstelglorie hebben met veel enthousiasme actie ondernomen en er bovendien alles aan gedaan om hun tuinpark in tiptop conditie te brengen. Ons bestuur hoopt ook te kunnen rekenen op initiatief van actieve leden nu de dreiging groter wordt. En wat betreft de conditie van ons tuinpark, hoopt het bestuur ook op medewerking van de leden. Wie op dit moment bijvoorbeeld een beschoeiing heeft die in heel slechte staat is, zou er eens aan kunnen denken op eigen initiatief dit achterstallig onderhoud aan te pakken. Laten we allemaal er alles aan doen om De Federatie te laten voortbestaan.

Marco Overbeek

VIOLACEAE

Het Viooltje

Het viooltje is zo'n vanzelfsprekend lente-plantje, dat je het bijna zou vergeten. En het is zo'n dankbaar stukje groen, dat meteen als het tuinseizoen begint voor veel kleur kan zorgen. Daarom nu iets over deze bescheiden bloeier.

Ten eerste valt te melden dat er zo'n 400 verschillende viooltjes-soorten bestaan, dus keuze volop om maar een understatement te gebruiken. Er zijn veel een- en tweejarige soorten, maar er zijn ook meerjarige winterharde soorten. Maar wat je ook kiest: ze zijn allemaal erg gemakkelijk in het onderhoud. Over het algemeen zijn viooltjes koelteminnend. Daarom gedijen ze ook zo goed in het voorjaar, maar ook in de herfst (en soms wel in de winter) groeien en bloeien ze. Je kan sommige soorten in de winter dan ook gewoon water blijven geven, behalve tijdens de vorst.

Na de aankoop: zet ze dicht bij elkaar. Dat geeft het leukste effect. Als ze net zijn geplant, verlangen ze soms nog wel eens wat extra water. Hou daar dus rekening mee als het toch eens wat minder regent! Of ze veel van de zon houden of juist op donkere plaatsen kunnen staan, is iets wat bij een tuincentrum wel bij het plantje vermeldt wordt. Verder is het handig om de bloemen steeds tijdig (met steeltje en al) te verwijderen. Dat levert weer veel nieuwe bloemen op en dan heb je er veel plezier van. Viooltjes zijn in de loop der tijd op veel manieren gebruikt. Zo is de *viola odorata* (of gewoon: maarts viooltje) veel gebruikt in de parfumindustrie.

VERVOLG OP ACHTERZIJDE

Dat viooltjes een fijne geur verspreiden blijkt al uit hun naam. Het woord viooltje komt van het Griekse woord *vion*, dat welriekend betekent. De *viola odorata* heeft het wat dit betreft dubbel, want *odorata* betekent ook nog eens lekker geurend. Denk dan aan het woord *odeur*.

Viooltjes worden ook gebruikt om salades kleurig en fleurig mee te decoreren. Ze zijn dus ook goed eetbaar, dat wil zeggen, vooral de bloemblaadjes.

SHAKESPEARE

Dat het viooltje al zo lang de mens weet te boeien zien we door de manier waarop het telkens weer in verhalen verschijnt. Zowel in de Griekse mythologie als ook bij *Shakespeare*. Deze beroemde engelse dichter en schrijver schreef de volgende woorden:

*"A violet in the youth of primy nature,
Forward, not permanent, sweet, not lasting,
The perfume and suppliance of a minute,
No more."*

Kort samengevat zegt hij dat het viooltje weliswaar zoet ruikt, maar slechts voor korte duur. Een beetje een flirterig bloemetje dus. Het schijnt inderdaad zo te zijn, dat als je heel kort aan een viooltje ruikt, je dan de zoete geur waarneemt. Maar als je je neus er continu boven hangt, verdwijnt de geur. In het voorjaar zal ik dat toch eens uitproberen.

Naast de Latijnse naam (*Violaceae*), heb je allerlei namen in de diverse talen die soms ook nog wat aardigs vertellen over het viooltje.

STIEFMÛTTERCHEN

Zo heten ze in het Frans ook wel "Pensee" (als een soort "denk aan mij") en in het Duits "Stiefmütterchen" oftewel Stiefmoedertje. In dit geval niet verwijzend naar een of ander sprookje, maar naar de vorm en de positie van de bloembladeren. Het brede onderste kroonblad (de stiefmoeder) bedekt gedeeltelijk de zijbladen (de dochters), en deze bedekken op hun beurt de beide bovenste bloemblaadjes (de stiefdochteren).

Kunnen deze verhalen u niet zo boeien... wat blijft is het ouwe trouwe viooltje; gewoon om van te genieten met haar kleurenpracht!

Peter Oosterhout

NAAMSVERANDERING MAARTS VIOOLTJE

Het is algemeen bekend dat de gebruikte kalender met 365 dagen niet precies klopt. We gebruiken - eens in de vier jaar - daarvoor het schrikkeljaar met 29 dagen in februari. Desondanks lopen we steeds meer achter. De wetenschappelijke raad die namen aan planten geeft (de botanische nomenclatuur: *International Code of Nomenclature for algae, fungi, and plants* of ICN) heeft besloten om enkele planten wier naam samenhangt met een maand ook in de naam te wijzigen. Zo zal de naam *Maarts Viool* wijzigen in *April Fiool*. We wilden dit hier melden omdat deze naamwijziging toevallig net samenvalt met de dag waarop we dit blaadje bij de leden in de bus doen.

Een beetje een flirterig bloemetje